

88 (272). ԴԱՏԱՎՈՐՆ ԷՇ ԶԷ

էրկու մարդ կը կո՛վին, գործ գընկնա դատարան:
էն մեկն օր արդար էր, շըր կոնն զինք պս.շտպանի. էն մեկի՛ւ
լեզվանի էր, քարն կարկտի պես ինչ ըսիս օր շը թափեր վըր արդարի՛
դիտուն:

Խեղճ ու արդար մարդու տղեն ըսեց.

— Ա՛յո, ա՛յո, տե՛ս, էդ անիրավ մարդ ինչ սուտ բաներ կը
խոսա վըր քըզի:

Պապն ըսեց.

— Հա՛ո, դու ըռհաթ մանցի, դատավորն էշ չէ՛, էն դինա պառ-
դարն ու մեղավոր:

